

Der var en Vilkaarlighed i Forordninger og Dispensationer uden Lige. Jeg var ikke selv Medlem af Prisreguleringskommissionen, men min bedste Ven, daværende Folketingsmand P. Th. Nielsen, var det og sad dér paa en Uriaspost. Han blev faktisk slidt op i det uhyre Arbejde, hvor han oftest stod ene mod den kompakte Majoritet, anført af Heilbuth og det ærede Medlem Hr. Hauge. Jeg vilde ønske, at denne vor Kollega P. Th. Nielsen havde levet endnu og erfaret, at den Mand, der var Indenrigsministerens Tillidsmand, hele Tiden var Storspekulant og Spiller med indtil 17 Millioner i Landmandsbanken.

Paa Kommissionsberetningens Side 157 omtales disse Forhold vedrørende Direktør Heilbuth, og det hedder dér, at i Juli 1914, altsaa umiddelbart før Den overordentlige Kommission blev nedsat, optager Direktør Heilbuth forskellige Spekulationer i Banken og har siden da haft saadanne løbende i et Omfang, der efterhaanden antog aldeles uforholdsmæssige Dimensioner. Der anføres siden hen, at han paa et vist Tidspunkt var oppe paa en Gæld til Landmandsbanken paa 17 Millioner. Han var Storspekulant hele Tiden, da han sad og skulde vogte andres Moral. Det var i den Tid, han var med til som Medejer af Dampskibsselskabet „Vesterhavet“ at realisere dette og sælge Skibene til den højeste Krigspris. Derefter indlod han sig paa en ny Spekulation, som kunde synes at være en mærkelig Materie at spekulere i: Malerier. Der staar i Kommissionens Beretning, hvordan han paa et vist Tidspunkt havde Malerier for 12 Millioner, og det er siden oplyst, at disse Malerier dels var magasineret i Landmandsbanken, dels befandt sig i Udlandet. Men Malerier til 12 Mill. Kr. — hvad kan nu Grunden være til det? Mon det skulde være, fordi Malerier efter vore Skattelove er fri for at svare Formueskat? Jeg ved ikke, om der er et Hul i vore Skattelove, hvorefter saadanne Kunstgenstande ikke falder ind under Formueskatten, og om det er saaledes, at dette Hul findes af denne det ærede Medlem Hr. Rodes Mand med Samfundssynet og Uegennytten. Jeg ved ikke, om det skulde være Grunden. Naa, jeg skal ikke dvæle længere ved det, men bare sige, at der blev af denne Samfundsborger paaført Landmandsbanken, eller Staten, et Tab af 5 Mill. Kr. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem Hr. Rode, at han skal være noget varsom med at foreholde andre, at de har ladet sig lede af uværdige Raadgivere og ikke forstaaet at vælge deres Raadgivere, thi jeg mener, der

er ikke nogen Politiker i vort Land, der er kommet saa galt af Sted i saa Henseende som det ærede Medlem.

Til Slut skal jeg kun bemærke, at jeg tror, man kan sige, at som Helhed — naturligvis kan der være enkelte Undtagelser —, men som Helhed har den danske Landbostand holdt sig udenfor den Svindel, vi her beskæftiger os med. Ude i Landet gaar Arbejdet flinkt og flittigt. Landbruget arbejder, producerer og eksporterer mere og flittigere end nogen Sinde. Vi ved derude, at vi skal i en væsentlig Grad gennem vort Arbejde erstatte det, der herinde er svindlet bort. Men saa kræver vi, at de, hvis Synder i Krigsaarene er talrige som Havets Sand, nu holder op og giver os og Landet Ro til vort Arbejde for at læge Saarene og fylde Hullerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Ogsaa denne Tale var jo en saare karakteristisk Illustration til den Resolution, de to Regeringspartier forleden vedtog her i Tinget. Jeg skal vedrørende denne Tale kun gøre een Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at der var jo kommet et Navn frem fra den radikale Kreds, og der kunde jo komme flere, og han tilføjede, at hvis de ikke fandtes i Landmandsbanken, kunde de findes andre Steder. Man ser dér, at det ærede Medlem søger at skaffe sig en tilstrækkelig bred Mark til at arbejde paa. Men da det ærede Medlem jo særlig holdt sig til Landmandsbanksagen, og om der kunde komme flere frem dér, vil jeg spørge den højt-ærede Regering, hvis Chef ikke er til Stede i dette Øjeblik, om det er en aftalt Taktik, at man skal nægte Oplysninger fra Landmandsbanken og, efter saaledes at have lukket af for Landmandsbanken, gaa ud i Landet og insinuere, at hvis Tæppet gik op, kunde der komme flere Meddelelser om de Radikale. Jeg vil gerne spørge, om dette er Taktikken, for saa stempler jeg den Taktik og den Tale, som her er holdt af det ærede Medlem, som æreløs! — Æreløs!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Naar det ærede Medlem Hr. Rode hentydede til den Dagsorden, der blev vedtaget, og spurgte, om det var overensstemmende med den, hvad jeg havde sagt, maa jeg sige, at ingen har jo Fred længere, end ens Nabo vil. Var ikke de, som hørte det ærede Medlem Hr. Rode, klare